SPLINTERS ZENEKAR

Kezdetek A zene szeretete minden emberben ott van, de van, aki csak hallgatja, és van, aki élete elengedhetetlen, fontos részének tartja. A zene szeretet, a zenélés öröme inspirálta azt a medinai 5 fiatalembert, - Götz Imre, Götz József, Mester Béla, Mester Lajos, Rafajlovics Péter, - akik a TURMIX Zenekar tagjait, későbbi nevén a Splinters Zenekart alkották.

Zenei előéletük még az általános iskolában az Úttörőzenekarban kezdődött, nagyra becsült, kedves tanáruk Kőszegi Márton táplálta beléjük a zeneszeretetet. Iránymutatásával a kottaolvasás, hangszerismeret megalapozta tudásukat, de elsősorban a közös zenélés öröme maradt felejthetetlen számukra.

1960 A történetük 1960-ban kezdődött, amikor Götz Imre, és Götz József kedvtelésből összeálltak zenélni, és már akkor kezdett megfogalmazódni bennük, hogy jó lenne zenekart alapítani. Időközben csatlakoztak barátaik, Rafajlovics Péter, Mester Béla, valamint Mester Lajos. Götz Imrét kivéve, a többi tag még felsőfokú tanulmányait folytatta Budapesten, Kaposváron, illetve Baján, ezért csak hétvégén volt lehetőségük együtt próbálni. Götz Imre volt akkoriban a medinai postamester, és a próbákat, más lehetőség nem lévén, zárás után, és hétvégeken ott tartották.

1962 - zenekar alapítása Megalakult a fent említett tagokkal a zenekar. A rádióból és magnóról jegyezték le a dalokat, mivel akkoriban kottát sem nagyon lehetett vásárolni. Így gyakoroltak, tanulták a zenei számokat. Első nyilvános szereplésük, ’62. őszén a Medina-szőlőhegyi búcsúban történt.

Medinai Gitár Zenekar Medinai bálban 1963-ban játszottak először a medinai bálban, ahol az új zenei hangzás,- Götz József harmonika, Götz Imre trombita, hawaii gitár, Rafajlovics

Péter elektromos gitár, Mester Béla dobos, valamint Mester Lajos bassz gitár, elektromos bőgő felállásban, - nagy sikert aratott. Medinán mindig nagy volt a zenei élet, sok tehetséges zenész, zenekar működött, - népi-, szerb-, cigányzenészek, - de „elektromos” hangszeres együttes új volt a zenei palettán.

Splinters zenekar

A fiatalok körében Medinai Gitár Zenekarként említették őket, annak ellenére, hogy TURMIX Zenekar néven szerepeltek fellépéseken. Az új elnevezés a „Splinters” –t („Szilánkok”), egyik próbájukon a véletlen inspirálta, a hangerőtől kitört egy ablakszem szilánkokra.

1963. októberben már két rendezvényre kaptak meghívást. Majd a szedresi szilveszteri buli következett, ahol a fellépésük után már sejtették, hogy igény lesz zenéjükre, az új zenei hangzás, elnyerte a fiatalok tetszését.

1964-ben Bátaszéken tartották a Járási Kulturális Seregszemlét, ahova volt tanáruk, Kőszegi Márton elkísérte őket, de a későbbiekben is velük tartott versenyekre, fellépésekre. Nem csak tanácsaival, zenei iránymutatásával, hanem zongorakíséretével is erősítette a zenekart.

Ezen a Kulturális seregszemlén 1. helyezést értek el. A közönség kedvencei lettek, nem csak zenéjük, hanem az öt fiatalember megnyerő színpadképe miatt is.

Tolna megyében ekkor már ismerték a nevüket, népszerűek lettek, egyre több rendezvényre kaptak meghívást. Amatőr Tánczenekarok vetélkedőjén rangos helyezéseket értek el, már közismert zenekarokkal szemben. Nem csak díjakkal, oklevelekkel jutalmazták a tehetséges

zenekart, hanem az akkoriban nagy elismerésnek számító egy hetes meghívásban részesültek a dombori KISZ Üdülőbe, ahol minden este koncertjükkel szereztek zenei élményt az ifjúságnak.

„Ki Mit Tud?" 1964-ben Szekszárdon a Megyei Kulturális Seregszemlén tartották a „Ki Mit Tud?" selejtezőt, ahol a 3. helyezést nyerték el, a szakmai zsűri megítélése alapján. Nagy elismerés volt számukra, a vetélkedőn akkoriban országos hírnevű zenészekkel mérettetek meg, mint pld., az 1. helyezett Solymos Antal /Tóni/ - Szekszárdon volt katona és a Honvéd Zenekarban játszott, de civilben az akkor már népszerű Expressz Zenekar oszlopos tagja,- valamint a 2. helyezett szekszárdi Fehér Zenekar mellett érték el a rangos helyezést.

BRONZ OKLEVÉL

"Amatőr T á n c z e k a r o k"
vetélkedőjén
III.
helyezést ért el.
A KULTURÁLIS SZEMLE
1964. évi bemutatóján nyújtott
művészi teljesítményéért

KISZ bizottság

a zsűri elnöke

Kulturális Seregszemlén elért III. helyezés

A beat irányzat már országosan is kezdett előtérbe kerülni, divatba jönni, ők is átálltak a beat zenére. Az alap felállásuk három gitár, dob lett, Mester Lajos, Rafajlovics Péter, valamint Mester Béla gitár, Götz József pedig beült a dobhoz. Mindannyian kiválóan énekeltek, sőt a többszólamú éneklés ösztönös adottság volt néhányuknál, amit kiválóan kamatoztattak ebben a zenei irányzatban. Akkoriban a külföldi slágereket csak a Luxemburg, Szabad Európa Rádió sugározta, ezt vették fel magnóra, lekottázták, leírták az angol szöveget, így tanulták meg.

Ezeket a külföldi beatzenéket kezdte a zenekar játszani, Beatles, Rolling Stones, Bee Gees, Shadows, stb., valamint az akkor már népszerű hazai előadók, zenekarok slágereit is megtanulták, mint az Illés, Omega, Máté Péter,,stb. Aminek a kottáját, szövegét meg tudták szerezni, és tetszett, azokat játszották.

Szponzorok hiánya Időközben a zenekari tagok befejezték főiskolai tanulmányaikat, dolgoztak, megházasodtak, családot alapítottak, és anyagilag nem volt könnyű összehangolni, hogy a hangszereket, erősítőket profibbra cseréljék. A családot illette a prioritás, hiába állt a

zenélés is közel szívükhöz. Azokban az években nem voltak szponzorok, és támogatás hiányában felszerelésük - elmondásuk szerint saját erőből fejlesztették.
Hitelből, vagy összeadták a pénzt, abból vettek dobfelszerelést, erősítőket, majd orgonát, a fellépésekért kapott kevéske gázsiból pedig törlesztették a részleteket.
A technikai nehézségek ellenére, a megyében bárhol játszottak, sikeresek, népszerűek voltak, ami tehetségüknek, és jó műsoruknak volt köszönhető.
Bővített repertoár Repertoárját bővítve a zenekar, olyan számokat kezdett tanulni, játszani, aminek zenei hangzásához szükséges volt az orgona. Időközben Götz Imre zenekari tag munkavégzés miatt más településre költözött, így Mester Béla lett az orgonista, aki egyébként iskolai évei alatt tanult zongorázni. Ezzel az új hangzással, felállással először Pakson az Ifjúsági Találkozón léptek fel, ahol a „Felkelő nap háza" című dalt adták elő. Végig nézte koncertjüket, az akkor itthon már híres Nonstop együttes, akik elismeréssel gratuláltak a Splinters tagjainak.
Jelentős esemény volt ez a zenei találkozó a Splinters pályafutása során, ugyan is az évek során olyan jelentős és népszerű lett, hogy ebből „nőtte ki magát" a Duna Menti Ifjúsági Találkozó.

OKLEVÉL

a Tanácsköztársasági Művészeti Szemle
bemutatóján nyújtott teljesítményéért
MEDINAI
TÁNCZENEKART
bronz oklevéllel jutalmazzuk

1919
1969

Művészeti Szemlén kapott oklevél

Fellépés több településen A Splinters Zenekar sok településen lépett fel, de a Szedresi Művelődési Házban gyakrabban, mivel a próbáikat is itt tartották már pár éve. Szedresi koncertjükön egyik fiatal rajongójuk kérte, énekelhessen az ő kíséretükkel. A fiatal lány előadása, az új hangzás mind a közönségnek, mind a zenekar tagjainak nagyon tetszett. Nem volt kérdés, hogy a zenekar Komáromi Mari énekessel bővül. Ezzel a felállással, új műsorral még sikeresebb lett a zenekar.
A Splinters nem csak Medinán és Szedresben, hanem Györköny, Nagydorog, Gyönk Gimnázium, Kölesd, Tengelic, Báta, Szekszárd, Kajdacs, valamint Fadd településeken is

gyakran játszottak. A fellépések, bulik mindig teltházasak voltak, zenéjükért rajongtak a fiatalok. Azokban az időkben a fellépésekre való eljutás, hangszerek szállítása nem volt egyszerű, hiszen egyiküknek sem volt gépkocsija. A zenekar már népszerűségnek örvendett, és fiatalokból álló rajongói tábor kísérte őket fellépéseikre. A rajongók segítettek cipelni a hangszereket, felszerelést buszon, vonaton.

Idővel kaptak az utazáshoz segítséget, a Szedresi Tsz. ajánlott fel egy Barkas gépkocsit számukra. 1970. Tamásiban rendezték meg a „Ki Mit Tud?" vetélkedőt. A többi zenekar már komoly, nívós felszerelésekkel érkezett, többek között Marshall erősítőkkel. Itt tudatosult a Splinters tagokban, hogy nem zeneileg kevesebbek, hanem a felszerelés hátránya lesz a probléma, a technikai elmaradottság. Nem csak a jó számok megválasztásán múlt a siker, hanem, „hogy szólalt meg a zenekar", a felszerelés által a hangzás. Akkor még nem volt központi kierősítés, hanem minden zenekar a saját felszerelését használta. A fejlődés hangszerek, erősítők terén óriási volt, speciális gyári zenekari erősítő berendezések, keverőpultok jöttek be borsos áron, amit egy pártfogó tudott volna biztosítani, de ez nem adatott meg nekik. A Tamási vetélkedőt, annak ellenére, hogy nem zenei tudásuk, hanem felszerelésük vallott kudarcot, a zenekar egyik tagja, Mester Béla a kilépés mellett döntött.

A többiek viszont tovább folytatták még egy évig, szekszárdi zenésztárs, Zsoldos Péter billentyűsként csatlakozott a zenekarhoz. A bulikon saját felszerelésük kiválóan megfelelt, mivel nem kellett versenyezni Marshall, Vox, Zelmer, stb., erősítőkkel. 1970-ben A Splinters zenekar feloszlott, de Götz József, és Rafajlovics Péter még évekig játszottak szórakoztató zenekarokban. A zenekar tagjai nem gondolták, hogy egyszer még összeállnak és újra színpadra lépnek.

„Időutazás" - Jubileumi koncert 1990-ben ez megtörtént, 28 év után ismét összeállt a Splinters Zenekar „Időutazás" címmel a jubileumi koncertre. A volt rajongói tábor, az akkori közönségük ötlete volt, mivel az évek múlásával is mindig nosztalgiával emlegették a zenekar fellépéseit. A régi tagok örömmel álltak össze a 28 éves jubileumi nosztalgia bulira, billentyűsként Götz Csaba segített be. A rajongói tábor ismét ott volt, de már családjukkal és gyerekeikkel együtt táncoltak a Splinters zenéjére.

Mester Béla a zenekar volt tagja így emlékezett az 1990-es koncert előkészületekről, és a koncertről: „Mindannyiuknak nagyon tetszett az ötlet, és lelkesen el kezdtek próbálni. Előjöttek a kották, régi számok, és készülődtek, a medinai iskolában gyakoroltak jóformán minden hétvégén. A próbáikon, mikor ismét megszólaltak azok a nóták, fiatalodtak, valósággal doppingszerré vált, hogy ismét összeálljanak, és jól sikerüljön a koncert. A nosztalgia koncerten együtt fiatalodtak a közönségükkel. Egész éjjel örömteli hangulat volt. Egymás nyakába borultak, maga a zene a buli, kitűnő volt, egy-egy szám után tapsvihar, ujjongás tört ki. A beat korszak lázadó nótái felidézték az akkori ifjúságukat és beat korszakot, amit megéltek."

50 éves jubileumi koncert 2012-ben, újraélesztették a hangszereket, az 50 éves jubileumra ismét összeállt a zenekar. Időközben sajnos egyik zenésztársuk Mester Lajos végleg eltávozott.

Meghívó a jubileumi koncertre

Jubileumi koncerten

A koncerten Kellényi Elemér basszus gitárosként, Götz Csaba billentyűsként egészítette ki a zenekart. A főpróbát 2011-ben a Medinai Művészeti Napokon tartották, ahol fergeteges sikerük volt. Medinán a 60-as években 5 fiatal zenekart álmodott, amit megvalósítottak.

Akkor még egyikőjük sem gondolta, hogy 50 év múltával sem felejtik őket, sőt igény van zenéjükre, játékukra. Medinával kapcsolatban általában elhangzik az a jelző, hogy ”Medinán teremnek a zenészek”. A 60-as években 5 fiatalember megalakított egy zenekart, ami sikeres volt, és a mai napig meg maradt a köztudatban, hiszen egy új irányvonallal, a beat zenével, hangzásvilággal gazdagították nem csak a településen, hanem Tolna megyében is a zenei palettát, mondhatni e stílus egyik úttörői voltak. Ezt a szép korszakot nem szabad elfelejteni, az értéktárban méltó helyük van, hiszen elért eredményeikkel Medinát méltón képviselték.

Csizmadia János írása

Koncert (Splinters, 2012. augusztus 18.)

Előre bocsátom – nem vagyok zenész, sőt zeneértő sem, csupán olyan ember aki érzésével értelmével érti meg a zene szépségét. A zene egy csodálatos világnyelv, egyformán szól mindenhol, mindenkinek, talán nincs is még egy ilyen mindent átölelő művészet amit mindenhol megértenek. Mi mindent fejeznek ki az akkordok, a hangok csodálatos ritmusai, a hanglejtések le és felfelé hullámzó skálája. A halk andalító zene mint tavaszi fuvalat, békét, szeretett, nyugalmat súg az emberek fülébe. Érzelmek sokasága szólal meg a zenében, ezer hangulat, mosoly, könny, gyász és harag.

A romantikus zene boldogságot, szerelmet, jövőt dalol. Reményt ad és örömkönnyeket csal a szemekbe. Ha tragédiáról sóhajt a gitár, a hegedű, fájdalmas hangja valami jobbért, kegyelemért kiállt – hallja meg akin segíteni tud. Ha sérelmet, igazságtalanságot, megalázást, haragot közvetít, harsog, sikolt vagy dörög, mint az égbolt nyári zivatar idején. Minden akkordból, minden hangfalból szavak törnek elő, érteni kell őket, olvasni mint egy izgalmas könyvet. Ha lelkivilágunk, ha érzéseink befogadják, megfejtik ezt a csodálatot érzelembe élménybe gazdagabbak leszünk.

Ötven éve, itt Medinán pár fiatal zenekart álmodott, az álmot tett követte – de nem csak zenekar hanem hosszú igaz barátság is. Az akkor még sötét hajú, szemükben sok-sok reményt csillogó fiatalokkal, ma már ősz hajú, szakálas nyugdíjasok lettek. Felötlött bennük a régi virtus a zene áhítata, szeretete – próbáljuk meg szól- e még úgy a gitár a kezükben mint régen. Megpróbálták, gyakoroltak, engedelmeskedtek az újjak, előcsalták a régi szép nótákat. Ötven év után olyan koncertet adtak a régi és új hallgatóiknak, hogy az első szám után nem akart megszűnni a taps. Nem tudom ki állította össze a repertoárt, de olyan hatásosra sikerült a függöny elhúzásával egybekötött felcsendülő első akkordok, olyan élményt adva, hogy az ember hátán futkozott a hideg.

„Újra itt van a nagy csapat”

Örömet zenéltek, örömmel a régi slágerek úgy belepték a termet, hogy visszahozták egy kicsit a rég múlt ifjúságot. Könnyfátyolos szemmel, ahogy körül mentem nem láttam öregnek senkit. Egy zenész társuk már fent a csillagok közt hallgatta a koncertet – egy perces néma felállással – közénk telepedett az emléke.

Ilyen az élet minden örömben van egy kis szomorúság sok – sok újra kezdés amire megöregszünk. Egész éjjel zengtek a régi nóták, slágerek. Jó volt víg kedvű emberek közt lenni, míg a fájós lábú is táncra perdült – nem bírta ülve senki. A zenészek arcán is látszott az öröm a megelégedett mosoly, hogy megérte a fáradozás.

Köszönjük nekik ezt a csodálatos estét, éjszakát ha van kedvetek, bírjátok még ismételjétek meg mindenki örömére. ***Csizmadia János***

Koncert (Splinters, 2012. augusztus 18.)

Előre bocsátom – nem vagyok zenész, sőt zeneértő sem, csupán olyan ember aki érzésével értelmével érti meg a zene szépségét. A zene egy csodálatos világnyelv, egyformán szól mindenhol, mindenkinek, talán nincs is még egy ilyen mindent átölelő művészet amit mindenhol megértenek. Mi mindent fejeznek ki az akkordok, a hangok csodálatos ritmusai, a hanglejtések le és felfelé hullámzó skálája. A halk andalító zene mint tavaszi fuvalat, békét, szeretett, nyugalmat súg az emberek fülébe. Érzelmek sokasága szólal meg a zenében, ezer hangulat, mosoly, könny, gyász és harag.

A romantikus zene boldogságot, szerelmet, jövőt dalol. Reményt ad és örömkönnyeket csal a szemekbe. Ha tragédiáról sóhajt a gitár, a hegedű, fájdalmas hangja valami jobbért, kegyelemért kiállt – hallja meg akin segíteni tud. Ha sérelmet, igazságtalanságot, megalázást, haragot közvetít, harsog, sikolt vagy dörög, mint az égbolt nyári zivatar idején. Minden akkordból, minden hangfalból szavak törnek elő, érteni kell őket, olvasni mint egy izgalmas könyvet. Ha lelkiviláguk, ha érzéseink befogadják, megfejtik ezt a csodálatot érzelembe élménybe gazdagabbak leszünk.

Ötven éve, itt Medinán pár fiatal zenekart álmodott, az álmot tett követte – de nem csak zenekar hanem hosszú igaz barátság is. Az akkor még sötét hajú, szemükben sok-sok reményt csillogó fiatalokkal, ma már ősz hajú, szakálas nyugdíjasok lettek. Felötlött bennük a régi virtus a zene áhítata, szeretete – próbáljuk meg szól- e még úgy a gitár a kezükben mint régen. Megpróbálták, gyakoroltak, engedelmeskedtek az újjak, előcsalták a régi szép nótákat. Ötven év után olyan koncertet adtak a régi és új hallgatóiknak, hogy az első szám után nem akart megszűnni a taps. Nem tudom ki állította össze a repertoárt, de olyan hatásosra sikerült a függöny elhúzásával egybekötött felcsendülő első akkordok, olyan élmény adva, hogy az ember hátán futkozott a hideg.

„Újra itt van a nagy csapat"

Örömet zenéltek, örömmel a régi slágerek úgy belepték a termet, hogy visszahozták egy kicsit a rég múlt ifjúságot. Könnyfátyolos szemmel, ahogy körül mentem nem láttam öregnek senkit. Egy zenész társuk már fent a csillagok közt hallgatta a koncertet – egy perces néma felállással – közénk telepedett az emléke.

Ilyen az élet minden örömben van egy kis szomorúság sok – sok újra kezdés amire megöregszünk. Egész éjjel zengtek a régi nóták, slágerek. Jó volt víg kedvű emberek közt lenni, míg a fájós lábú is táncra perdült – nem bírta ülve senki. A zenészek arcán is látszott az öröm a megelégedett mosoly, hogy megérte a fáradozás.

Köszönjük nekik ezt a csodálatos estét, éjszakát ha van kedvetek, bírjátok még ismételjétek meg mindenki örömére.

Csizmadia János